

тази остроумна измислица и пратилъ да го викать и да му кажать, че го прощава.

Чудень врачъ (хекеминъ). Нѣкой си богатъ и знаменитъ господарь, като изгубилъ жена-та и дѣца-та си, държалъ при себе си за забавление една маймуна, която го размивала твърдѣ много, кога-то той не бивалъ веселъ и расположенъ. Из' веднажъ той ненадѣйно са разболѣлъ. Надуло му са гърло-то, тѣй що-то неможалъ нито да диха, нито да гълта, нито да хортува; сички быле увѣрени, че той ще умрѣ. Слуги-тѣ му са вжсползували отъ този случай, и сѣки грабилъ и изнасялъ онуй, кое-то му по-харесвало. Като забелѣжила такава нѣщо, маймуна-та наченала да сжглѣдва, какво да си земне и тя. Най-послѣ намѣрила отъ горѣ на дулана една кутия, въ която господарь-тѣ ѝ си държалъ трижгълна-та шапка, и която той турялъ на глава-та си само въ тжржественни случаи; нахлула я на глава-та си, опасала му и калъча, кой-то билъ тукъ наблизе окаченъ, и тѣй примѣнена, влиза при господарь-тѣ си, поклонила му са нѣколко пжти и послѣ наченала да са вжрти и оглѣдва предъ оглѣдало-то. Макаръ и твърдѣ много да го болѣло гърло-то, болний-тѣ безъ да иска са засмѣлъ, тѣй що-то сливица-та въ гърло-то му са пробила, и той подиръ нѣколко дена оздравялъ. — Лѣкаря му го поздравиль съ това: че има новъ докторъ, а слуги-тѣ прибжрзали да вжрнатъ всичко, кое-то били открадали.

У страховивий очи-тѣ сж четири. Нѣкой си Евреинъ набжрже отивалъ да свжрши твърдѣ потрѣбна сир. парична и тжрговска работа въ другий градъ, и като минавалъ презъ еднж горж, замжркнулъ въ пжтя преди да измине и половина-та му. Неще мислене, трѣба да са вжрви напрѣдъ, си рѣкълъ той; но колко-то вжрвялъ, толкози повече го било страхъ: замжрчявало отъ минута на минута повече, небе-то са затулило съ облаци, и Евреинъ-тѣ вѣрвалъ, че гора-та е пжлна съ хайдути. Ожърта са насамъ нататакъ, и сжглѣдва на едно мѣсто, че нѣкой са исправиль на срѣща му и го чяка на самий-тѣ пжтъ; види са бия и пушка-та на плещи-тѣ му Безъ да му мисли много, много, Евреинъ-тѣ са рѣшилъ на измама. «Чувай» казва той, «и азъ ма не е страхъ отъ тебе; глѣдай, ние сме двамина.» Той прибжрзалъ та снелъ калпака си, турналъ го на ржка и го издигналъ на равно съ глава-та си Хайдутинъ-тѣ не продумва, мжлчи и си стои. Евреинъ-тѣ го посплашилъ нѣколко пжти, но като вижда, че онзи и хаберъ нѣма, полегичка си сжблача антерия-та